

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

37. Ex verbis tuis iustificaberis, & ex verbis tuis condemnaberis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

Ita nūc Beza à die mortis ad extremi iudicij diem ingentem saltum fecit. Quo sanè die si aliqua peccata remitti docere Beza poterit, Scripturæ voces mutare debet, quæ illum diem respectu peccatorum non nisi *diem iræ, calamitatis, & miserie* vocant, de quo vide vtrumque Prompt. Dom. 1. Aduentus. *Nulla peccata (ait Beza) post mortē propriè remittuntur, sed vel in hac vita vel in ipsa morte: tamen quia huius remissionis plenum fructum non percipient fideles nisi ab extremo illo die iudicij futuri, videtur quodammodo ipsa peccatorum remissio in illum diem differri.* Hæc ille; ad quem refutandum ipsius verba sufficient. Si enim nulla sit post mortem propriè remissio peccatorum, ergo in diem iudicij non differtur: vel si in diem iudicij differtur, nulla erit aut in hac vita aut in ipsa morte. Totū hoc dicit Beza, nec absurdissimas contradictiones à seipso proferri videt. Deinde quàm absurdum est non distinguere remunerationem iustitiæ, à remissione peccati! Plenus fructus remissionis peccatorum, quæ pars iustitiæ est, est ipsa iustitiæ remuneratio quâ in illo die reddet legitimè certantibus iustus iudex: quâ præcedere debet peccati remissio, vt iustitiæ merces capiatur. Concludit Beza, *nimum esse ineptos qui ex hoc loco purgatorium volunt extruere.* Sed nihil illo atque Caluino fuit ineptius, qui tam ineptis & insulis commentis suis apertissima Christi verba deprauare se posse existimauerunt.

Beza à seipso refutatur.

37. *Ex verbis tuis iustificaberis, & ex verbis tuis condemnaberis.*

MAGNA confidentia hoc loco tum Calvini tum Beza contra Catholicos, qui *iustificare impium*, exponunt, *facere iustum*, exclamant

H 2 ex hoc

Iustificandi vocabulum,

ex hoc vno loco contrarium manifestè probari, quia *iustificaberis* hoc loco (aiunt illi) nihil aliud significat quàm *absolueris*: quod euidenter conuincit aiunt ex eo quod illi opponitur, *condemnaberis*. Condemnari enim & absolui propriè opponuntur. Sed breuiter responde: *Iustificaberis*, hoc loco significat, gloria & corona dignus iudicaberis; *condemnaberis*, verò, pœna dignus iudicaberis, non solum ex bonis vel malis operibus, sed etiam ex bonis vel improbis sermonibus: quam etiam ob causam præmisit quòd *de omni otioso verbo reddetur ratio*. Docet ergo Christus partem iustitiæ nostræ etiam in linguæ custodia rectèque vsu consistere, non solum in operationibus bonis. Et hunc sensum habet apud Catholicos iustificare, in secunda quam vocant iustificatione, seu in augmento iustitiæ. Docet quoque Christus partem iniustitiæ nostræ non solum in malis operibus, sed etiam in verbis improbis versari. Verba autem improba condemnant, quia pars vna sunt illius iniustitiæ, ex qua coram Deo rei & iniusti sumus; sicut bona opera, & bona verba iustificant, quia pars illius iustitiæ sunt, ex qua coram Deo iustificamur & iusti sumus. Nullum ergo hic locum habet vel absolutio, quæ effectus iustificationis est, non ipsa iustificatio; vel condemnatio illa qua profertur Iudicis sententia, quæ effectus illius condemnationis seu formalis iniustitiæ est, propter quam talis profertur sententia. Sic Ninuitæ condemnabunt Iudæos, quia illorum penitentia Iudæorum impœnitentiam aggrauabit, propter quam condemnabuntur. Nihil ergo hic locus nouitium hereticorum commentum iuuat, circa vocabulum iustificandi. Postremò tamen hoc loco iustificari pro absolui acciperetur, non propterea

Cap. præf. ver. 41.

propterea sequitur, in alijs Scripturis quæ ex fide & operibus nos iustificari affirmant, in eodem sensu vocabulum semper accipi, vt heretici volunt: quum eadem vocabula diuersis sensibus accipi in diuinis Scripturis vulgatissimum sit. Talia sunt & tam ficulnea Archihæreticorum argumenta.

50. *Quicumque fecerit voluntatem Patris mei qui in caelis est, hic frater meus & soror & mater est.*

QUUM hic locus bonorum operum studium, quo facimus voluntatem Dei, & ea quæ sunt placita Deo, ambulantes in omnibus mandatis & iustificationibus eius, vt de iustis loquitur Scriptura, mirificè amplifcet, ita vt non solum quomodolibet Deo gratos ac iustos huiusmodi pietatis cultores esse doceat, sed etiam Deo gratissimos intimèque coniunctos demonstrat, vt iam eos nec pro seruis tantum facientibus ea quæ facere debuerant, nec pro filijs tantum qui à spiritu Dei aguntur, quæ dilectionis quidem verba sunt, cum nota tamen subiectionis magnæque imparitatis coniuncta, sed altius adhuc confurgendo, pro fratribus & sororibus, imò etiam pro matre habeat. j. in intimam quandam familiaritatē recipiat, summòque dignetur honore, totam hanc tam emphaticam pietatis & obedientie mandatorum Dei commendationem vno fidei verbo impius Calvinus eludere se posse confidit. Sic enim scribit, *Eos intelligit facere voluntatem Patris, non qui exactè totam legis iustitiam implent (nam ita in neminem competeret fratrum nomen quo hic suos discipulos insignit) sed fidem præcipuè cõmendat, quæ sanctæ obedientie fons est & origo: simulque defectus & carnis vitia tegit ne imputentur.* Homo impius ad vnam fidem tan-

Luc. 1.

Obedientia mandatorum.

Luc. 17.

Rom. 8. :

Ad vnam fidem omnia Calvinus refert.